

[Glønborg]

Jeg vil blot minde hr. Bernhard Baunsgaard om, at ordet »friste« egentlig betyder prøve, og politiprovokatorer vil jo kun blive brugt, hvor man ved at nogen begår en forbrydelse. Det, det drejer sig om, er at finde ud af, hvem det er, der begår den, og det må vi have prøvet. Fristelser udsættes vi alle for. Det, der er tale om her, er fristelser til at tjene penge på en umenneskelig vis, og det er i vores alles interesse, at man får fundet ud af, hvem det er, og så må det være rimeligt, at vi også bruger dette redskab.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke se, der er nogen grund til, at vi drøfter det, vi begge to ved; »friste« og »prøve« er jo det samme i denne situation. Hvor har vi garantien for, at det kun bliver brugt mod nogen, der har gjort noget og vil gøre noget i den situation? Den har vi ikke. I et eller andet antal tilfælde vil der ske fejltagelser – dér bliver forbrydelsen begået, fordi man udsættes for en ekstra fristelse – og det er jo den situation, der ødelægger retstilstanden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, konkursloven og lov om forbrugerklagenævnet. (Aflastning af højesteret m.v., behandling af sager om vekslers og checks m.v.).

(Fremsat 2/10 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Mon ikke behandlingen af dette lovforslag kan blive lidt mere fredsommelig? Men ellers er der jo lidt af hvert i det – man har virkelig fået samlet, jeg havde nær sagt alt godt fra havet i ét forslag, men jeg skal prøve at gøre nogle få bemærkninger om de enkelte elementer.

Vedrørende spørgsmålet om aflastningen af højesteret kan jeg sige, at vi selvfølgelig deler justitsministeriets ønske om at få berammelsestiden i højesteret nedbragt. Det er jo et forslag, som er identisk med det forslag, man fremsatte i foråret, og derfor kan jeg indskrænke bemærkningerne meget.

Forslaget om overflytning af funktionærsager til byretterne fra sø- og handelsretten vil vi selvfølgelig gerne overveje, men vi har jo både fra arbejdsgiverorganisationer og lønmodtagerorganisationer fået meget advarende breve om det i foråret, og derfor tror jeg, der er grund til, at vi får det gennemarbejdet betydelig mere, inden vi tager endelig stilling.

Jeg er i øvrigt en lille smule forbavset over forslaget og er lidt i tvivl om, hvorvidt det overhovedet vil medføre en begrænsning af sagerne til højesteret, for i 1983 ville det have drejet sig om 15 sager. Men samtidig med at man flytter sagerne fra sø- og handelsretten over i byretten, vil man lave en henvisningsbestemmelse, som omfatter hele landet, og det vil sige, at også byretssager i Jylland nu skal kunne henvises til sø- og handelsretten og dermed ankes til højesteret, hvis parten ikke er tilfreds. Mon ikke det nemt kan blive 15 afgørelser i løbet af et år, hvor man kunne komme i den situation? Det må vi vist have kigget lidt mere på.

Sø- og handelsrettens skifteretsafgørelser skal nu ankes til landsretten, og det skal gælde alle skifteretsafdelingens afgørelser. Det er jo sådan set i strid med retsplejerådets anbefaling, der alene omfattede de afgørelser, hvor sagkyndige meddommere ikke medvirkede i sø- og handelsretten. Jeg synes nok, at vi stadig væk savner en argumentation for, at man skulle gå videre end retsplejerådets anbefaling, og vi må have den argumentation om ikke før så under retsudvalgets behandling, før vi vil kunne tiltræde et sådant forslag.